

stvar ne more biti brez take oblike; pa tudi nečutni predmeti se javljajo po svojih oblikah, kakor kreposti, nauki, duša i. dr. Ali je torej lepota v tej obliki?

Odgovarjamo, da je v tej obliki lepota kake stvari, in to tudi lahko dokažemo.

Fatima. (Portret.)

1. Vse, kar je lepo, nam ugaja, in sicer nam ugaja v spoznanju. Da je spoznamo, mora se kazati ali javiti, torej mora imeti nekaj, s čimer se kaže, in to je oblika. Ta oblika ni nič drugega kakor stvar sama, v

kolikor deluje in se razodeva. Zatorej je očitno in trdno, da je lepota stvari v njihovi iz bistva izvirajoči obliki.

2. Pri čutnih predmetih je to takoj umevno, zakaj ti nam ugajajo večinoma že v prvem hipu. V prvem hipu pa moremo spoznati le njih obliko, ne njih notranje narave.

3. Tudi v nečutnih predmetih nam ugaja način, po katerem se primerno in naravno razodevajo, torej ugaja njih bistvena oblika. Dobrodelnost je lepa tedaj, ako jo kdo izkazuje prav in pa na tak način, da nas veseli. Duša je lepa tedaj, ako so njene lastnosti v pravem razmerju in pa ako se javljajo na prijeten in prikupljiv način.

4. Naša trditev se ujema s splošnim mišljenjem ljudi, ki imajo za lepo le naravno in bistveno obliko stvari. Seveda navadno ne ločimo bistvene in ne-bistvene oblike, marveč pridevamo lepoto obema, a v znanstvenem preiskovanju moramo določno povedati, v kateri strani predmetovi je lepota.

5. Tudi mnogi znanstveniki se ujemajo s tem nazorom, od Platona sem prav do današnjega dne. Treba

pripomniti, da tudi znanstveniki premalo ločijo ne-bistveno obliko od bistvene, vendar je prava njih pot, po kateri hočejo do resnice. „Formalizmu (nauku, da je v obliki lepota) pač smemo priznati, da trdi pravo,